

C-21/20. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2020. január 17.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. december 31.

Felperes:

Balgarska natsionalna televizija

Alperes:

Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia pri Zentralno upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite (NAP)

Az alapeljárás tárgya

Egy közszolgálati televíziós csatorna adólevonási joga az általa kínált szolgáltatásokat terhelő héa tekintetében.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának, 25. cikke c) pontjának, 132. cikke (1) bekezdése q) pontjának és 168. cikkének értelmezése az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének b) pontja alapján.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A kérdést előterjesztő bíróság a következő kérdéseket terjeszti elő:

1) Audiovizuális médiaszolgáltatásoknak a közszolgálati televízió általi, a nézők részére történő nyújtása a 2006/112/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett, ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak minősülhet-e, ha e szolgáltatásnyújtást az állam támogatás formájában finanszírozza, mindamellet a nézők nem fizetnek díjat a műsorsugárzásért, vagy e szolgáltatásnyújtás nem minősül az e rendelkezés értelmében vett, ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak, és nem tartozik ezen irányelv hatálya alá?

2) Amennyiben a válasz az, hogy a közszolgálati televíziós csatorna által a nézők részére nyújtott audiovizuális médiaszolgáltatások a 2006/112 irányelv 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának hatálya alá tartoznak, abból kell-e kiindulni, hogy az irányelv 132. cikke (1) bekezdésének q) pontja értelmében vett adómentes szolgáltatásnyújtásról van szó, és megengedhető az olyan nemzeti szabályozás, amely e tevékenységet kizárólag azon költségvetési támogatás alapján mentesíti az adó alól, amelyet a közszolgálati televízió kap, függetlenül attól, hogy ez a tevékenység részben kereskedelmi jellegű?

3) Megengedhető-e a 2006/112/EK irányelv 168. cikke szerint az olyan gyakorlat, amely a beszerzésekre vonatkozó adólevonási jogot nem kizárólag a beszerzések (adóköteles vagy nem adóköteles tevékenységhez történő) felhasználásától, hanem ezen beszerzések finanszírozásának módjától – nevezetesen egyfelől a saját jövedelemből (többek között reklámszolgáltatásokból), másfelől pedig az állami támogatásból történő finanszírozástól – is függővé teszi, és amely gyakorlat a teljes adólevonási jogot csak a saját jövedelemből finanszírozott beszerzések tekintetében biztosítja, az állami támogatásból finanszírozott beszerzések esetében azonban nem, minek során megkövetelik ezen beszerzések elhatárolását?

4) Amennyiben feltételezzük, hogy a közszolgálati televízió tevékenysége adóköteles és adómentes értékesítésekből áll, és e tevékenység vegyes finanszírozásának figyelembevételével: Milyen mértékű az adólevonási jog e beszerzések esetében, és mely kritériumokat kell alkalmazni e mérték meghatározása során?

Uniósi jogi rendelkezések és az uniós ítélezési gyakorlat

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323. o., 31. o.; a továbbiakban: irányelv) 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja, 25. cikkének c) pontja, 132. cikke (1) bekezdésének q) pontja, 168. cikke és 173. cikkének (1) bekezdése.

A Bíróság 2014. március 27-i Le Rayon d’Or ítélete, C-151/13, EU:C:2014:185, 30. és 34. pont.

A Bíróság 2016. június 22-i Odvolaci finanční ředitelství ítélete, C-11/15, EU:C:2016:470, 32. pont.

Nemzeti jogszabályok

Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (héatörvény, a továbbiakban: ZDDS):

„2. cikk A héa hatálya alá tartozik:

1. az ellenszolgáltatás fejében teljesített adóköteles termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

[...]

3. cikk (1) Adóalany az a személy, aki önálló gazdasági tevékenységet végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

[...]

(5) Nem adóalany az állam, az állami és önkormányzati hatóságok minden olyan tevékenység és értékesítés tekintetében, amelyet az állami és önkormányzati közhatalom gyakorlása keretében végeznek, beleértve azokat az eseteket, amelyekben díjakat, hozzájárulásokat vagy adókat szednek be e tevékenységekért vagy értékesítésekért. Kivételt képeznek ez alól:

1. a következő tevékenységek vagy értékesítések:

n) kereskedelmi jellegű rádiós és televíziós műsorszolgáltatás;

(6) Azon adóalany, aki adómentes értékesítéseket és/vagy az önálló gazdasági tevékenységen kívüli értékesítéseket végez vagy szolgáltatásokat nyújt, valamint azon nem adóalany jogi személy, akit a héa céljából nyilvántartásba vettek, valamennyi igénybe vett szolgáltatás tekintetében adóköteles.

[...]

8. cikk E törvény értelmében »szolgáltatásnyújtás« minden, aminek értéke van, és ami különbözik valamely terméktől, a fizetőeszközként használt forgalomban lévő pénztől és külföldi devizától.

[...]

42. cikk Adómentes értékesítések:

2. a Balgarsko natsionalno radio (bolgár nemzeti rádió), a Balgarska natsionalna televizia (bolgár nemzeti televízió) és a Balgarska telegrafna agentsia (bolgár hírügynökség) olyan tevékenysége, amelyekre vonatkozóan ezen intézmények költségvetési támogatásban részesülnek.

[...]

69. cikk (1) Ha a termékeket és szolgáltatásokat a héa céljából nyilvántartásba vett adóalany által teljesített adóköteles értékesítések céljára használják fel, ezen adóalany az alábbiakat vonhatja le:

1. a számára az értékesítő, illetve a szolgáltató – amennyiben szintén e törvény szerint nyilvántartásba vett adóalany – által értékesített vagy nyújtott, illetve értékesítendő vagy nyújtandó termékeket és szolgáltatásokat terhelő adót;

[...]

73. cikk (1) A nyilvántartásba vett személy részleges adólevonásra jogosult azon termékek vagy értékesítések tekintetében, amelyeket olyan értékesítések céljára is felhasználnak, amelyekre vonatkozóan e személy adólevonási joggal rendelkezik, és olyan értékesítések vagy tevékenységek céljára is, amelyekre vonatkozóan e személy nem rendelkezik ilyen joggal.”

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A kifogás tárgyát azon, 2016. december 14-i adóellenőrzési határozat képezi, amelyet az adóhatóság hozott, és amelyet a Direktor na direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia pri Zentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (a nemzeti beszedési ügynökség központi igazgatósága keretében működő szófiai „jogorvoslati és adózási/szociális biztonsági” igazgatóság igazgatója, Bulgária) 2017. február 27-i határozatával helybenhagytak. Az e határozattal helybenhagyott adóellenőrzési határozat ellen keresetet nyújtottak be, amelynek alapján megindították az eljárást az Administrativen sad Sofia-grad (szófiai közigazgatási bíróság, Bulgária) előtt.
- 2 Az adóellenőrzési határozatot egy a Balgarska natsionalna televiziánál (bolgár nemzeti televízió, a továbbiakban: BNT) a ZDDS szerint lefolytatott adóellenőrzést követően fogadták el. A BNT-vel szemben a 2015. szeptember 1. és 2016. március 31. közötti időszakra összesen 1 568 037,04 leva (BGN) héatarozást és a 2015. október 15. és 2016. december 14. közötti időszakra számított összesen 144 138,74 BGN kamatot állapítottak meg. Ez az adótarozás a BNT által az említett adózási időszakokra bevallott eredményeknek az adóellenőrzést követő helyesbítéséből következett, minek során az adóellenőrzés részleges adólevonást ismert el azon megjelölt értékesítések esetében, amelyek tekintetében a BNT teljes adólevonással élt.
- 3 A BNT jogi személy, a Zakon za radioto i televiziata (a rádióról és televízióról szóló törvény, a továbbiakban: ZRT) 6. cikkének (3) bekezdése szerinti, audiovizuális médiaszolgáltatásokat nyújtó nemzeti közszolgáltató.
- 4 A BNT a nézőktől nem részesül díjazásban a televíziós műsorszolgáltatás sugárzásáért. A tevékenységét a ZRT 70. cikkének (3) bekezdése szerint részben

költségvetési támogatásból, [és] többek között reklámból és szponzorálásból származó saját jövedelemből finanszírozzák. A költségvetési támogatás műsorok előkészítésére, gyártására és sugárzására szolgál, és azt a minisztertanács által megállapított átalány alapján műsoróránként határozzák meg.

- 5 A BNT-t 1998. december 28-i hatállyal nyilvántartásba vették a ZDDS szerint. 2015 márciusáig a televízió részleges adólevonást végzett valamennyi beszerzése tekintetében. Egy 2015. márciusi elemzés elkészítését követően a BNT úgy döntött, hogy a műsorsugárzási tevékenység nem minősül a nézők részére végzett adómentes értékesítésnek, és ezt követően megkezdte a közvetlen felosztás módszerének alkalmazását. A BNT álláspontja szerint teljes adólevonási jog illeti meg a kereskedelmi tevékenységéhez felhasznált beszerzések tekintetében. Ezzel szemben részleges adólevonási jog illeti meg az olyan beszerzések tekintetében, amelyeket egyidejűleg kereskedelmi jellegű és nem kizárólagosan kereskedelmi jellegű tevékenységekhez használnak fel.
- 6 A megtámadott adóellenőrzési határozatban az adóellenőrzési hatóságok megállapították, hogy a BNT adóköteles értékesítéseket – nevezetesen reklámtevékenységet – és adómentes értékesítéseket – nevezetesen műsorsugárzást – is végez, és hogy az adólevonási jog gyakorlása tekintetében nem állapítható meg egyértelműen, hogy a beszerzés csak egy adómentes értékesítéssel vagy csak egy adóköteles értékesítéssel függ-e össze. Ennek alapján az adóellenőrzés során elvégezték a helyesbítést, minek során részleges adólevonási jogot ismertek el az olyan értékesítések esetében, amelyek tekintetében a BNT teljes adólevonással élt, és elutasították a 2015 szeptembere és 2016 februárja közötti időszakra követelt 1 568 037,04 BGN összegű adó visszatérítését.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 7 A felperes jogellenesnek tartja az adóellenőrzési határozatot.
- 8 A BNT álláspontja szerint a műsorának sugárzása nem minősül szolgáltatásnak, mivel hiányzik a közötte és a nézők között fennálló jogviszony. Hiányzik a visszterhesség is, mivel a költségvetési támogatás nem minősül a szolgáltatás ellenértékének. A BNT csak egyetlen, a héa hatálya alá tartozó tevékenységet végez, nevezetesen a reklámidő értékesítését.
- 9 A BNT úgy véli, hogy a részleges adólevonás alkalmazásáról szóló rendelkezések nem alkalmazhatók, mivel ez a mechanizmus csak akkor irányadó, ha az adóalany nem tudja elkülöníteni, hogy mely beszerzéseket használnak adómentes értékesítésekhez, és melyeket adóköteles értékesítésekhez, tehát akkor, ha a közvetlen felosztás elve nem alkalmazható. Mindazonáltal 2015 márciusában a BNT megkezdte a közvetlen felosztás módszerének alkalmazását azáltal, hogy minden beszerzés esetében elkülönítetten vizsgálja, hogy a beszerzés kereskedelmi jellegű tevékenység céljára szolgál-e, vagy felhasználható-e ilyen tevékenységhez, vagy olyan tevékenységhez, amellyel a közjogi feladatot teljesíti.

- 10 A BNT kifejti, hogy az alperes az irányelvnek a nemzeti jogba át nem ültetett rendelkezésére, nevezetesen a 25. cikk c) pontjára hivatkozik. Az állam és a hatóságai azonban minden bizonnyal nem hivatkozhatnak az irányelv rendelkezéseinek közvetlen hatályára, és nem vezethetnek le jogokat a nemzeti jogba át nem ültetett rendelkezésekből.
- 11 Ezenkívül a ZDDS 42. cikkének 2. pontja – amely előírja, hogy a BNT tevékenysége, amelyre vonatkozóan költségvetési támogatásban részesül, adómentes értékesítésnek minősül – hibásan ülteti át az irányelv rendelkezéseit, mivel az irányelv rendelkezései – a 42. cikk 2. pontjával ellentétben – adómentes értékesítéseknek minősítik „a közszolgálati rádió- és televíziótestületek tevékenységei[t], kivéve azok kereskedelmi jellegű tevékenységeit”. Következésképpen a gyakorlatban a tevékenység finanszírozásának módját és nem a kereskedelmi jellegét ismerik el az adóztathatóság kritériumaként. Ennélfogva a bolgár törvény tévesen adómentesként kezeli azt a tevékenységet, amely bár támogatásban részesül, de teljesen kereskedelmi jellegű. Ez kedvezőtlenebb helyzetbe hozza a BNT-t azon kereskedelmi médiumokhoz képest, amelyek kereskedelmi tevékenysége adóköteles, és sérti az adósemlegesség elvét, amelynek fő célja az azonos jellegű értékesítések azonos adóztatása.
- 12 A szakértői véleményből megállapítható, hogy a BNT mely tevékenységei kereskedelmi jellegűek, ennélfogva a televíziós csatorna az e tevékenységekkel közvetlenül összefüggő beszerzések tekintetében teljes adólevonásra jogosult.
- 13 Végül a BNT az alperes azon álláspontját kifogásolja, hogy a BNT a gazdasági tevékenysége céljára szolgáló, beszerzett termékek és szolgáltatások tekintetében csak akkor jogosult teljes adólevonásra, ha a beszerzést teljes mértékben reklámbevételekből vagy kereskedelmi tevékenységből származó más bevételekből finanszírozzák. Az adóhatóság azon gyakorlata, amely további feltételeket támaszt a törvényben rögzített jogok érvényesítésével szemben, ellentétes a törvénnyel és a Bíróság ítélezési gyakorlatával.
- 14 Az alperes álláspontja szerint az adóellenőrzési határozat nem sérti a törvényt vagy az uniós jogot.
- 15 Megalapozott az adóhatóságok azon következtetése, hogy a BNT a részére nyújtott olyan termékértékesítések és szolgáltatások tekintetében, amelyeket adóköteles és adómentes értékesítésekhez is felhasználnak, a ZDDS 73. cikke szerinti részleges adólevonást kell végezni. Az ellenőrzött személy teljes adólevonáshoz való joga a műsorok sugárzására vonatkozó jogok megvásárlása tekintetében megalapozatlan, mivel e személy nem bizonyította, hogy a vásárlásokat teljes mértékben reklámbevételekből és nem állami támogatásból finanszírozták. A kapott állami támogatás, amely az alperes álláspontja szerint a ZDDS 42. cikkének 2. pontja értelmében vett adómentes értékesítésnek minősül, többszörösen meghaladja az adóköteles értékesítésekből származó bevételeket.

- 16 Mivel a BNT a beszerzéseket nem a finanszírozásuk módja szerint egyedileg könyveli, az alperes álláspontja szerint nincs lehetőség arra, hogy az állami támogatásból finanszírozott beszerzéseket elhatárolják azon beszerzésektől, amelyeket reklámszolgáltatásokból származó bevételekből finanszíroztak. Éppen ebből az okból jogszerű, hogy az adóellenőrzési határozat a műsorsugárzási jogok vásárlása tekintetében csupán a részleges adólevonási jogot ismeri el.
- 17 Miután a BNT nem bizonyította, hogy egy műsor előkészítése, gyártása és sugárzása során csak olyan forrásokat használt fel, amelyek reklámidő értékesítéséből és nem állami támogatásból származnak, a BNT csupán részleges adólevonásra jogosult olyan termékek és szolgáltatások beszerzése tekintetében, amelyeket ezt követő adóköteles értékesítésekhez használnak fel.

A kérelem indokolásának rövid ismertetése

- 18 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a felek közötti vita arra irányul, hogy a BNT mint olyan közszolgáltató tevékenysége, amely számára a ZRT különös feladatokat ír elő, ki van-e véve a ZDDS hatálya alól (ahogy a felperes állítja) vagy a ZDDS értelmében vett visszerhes, azonban adómentes értékesítésről van szó (ahogy az alperes véli). Ezenkívül a felek arról vitáznak, hogy a ZDDS 73. cikkében foglalt, a részleges adólevonási jogot előíró rendelkezés valamennyi igénybe vett értékesítés tekintetében alkalmazandó-e, mivel a beszerzéseket nem határolták el a finanszírozásuk módja szerint (ez az alperes álláspontja), vagy a bevételeket eredményező kereskedelmi tevékenységekhez felhasznált értékesítések tekintetében el kell ismerni a teljes adólevonási jogot, miközben az olyan beszerzések esetében, amelyek nem teljes mértékben e kereskedelmi tevékenység céljára szolgálnak, részleges adólevonási jogot kell elismerni (ez a felperes véleménye).
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság utal bolgár bíróságoknak egy a BNT-vel szemben a ZDDS alapján hozott korábbi adóellenőrzési határozattal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatára, amely csatlakozott az e jogvita alperesének a teljes adólevonás elutasítására és csupán részleges adólevonás elismerésére vonatkozó álláspontjához, és amely szerint azon rendelkezések, amelyek értelmezését a jelen ügyben kérik, egyértelműek, és nem vetnek fel kétségeket.
- 20 A 2018. április 23-i ítéletével a Bolgár Köztársaság Varhoven administratíven sadja (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Bulgária, a továbbiakban: VAS) megállapította, hogy a BNT tevékenysége a ZRT szerinti közszolgáltatóként fennálló különös feladatai ellenére a ZDDS és a hea hatálya alá tartozik. Az irányelv 25. cikkének c) pontja szerint a „szolgáltatásnyújtás” fogalom kiterjed valamely, törvény által előírt szolgáltatás végrehajtására. Jóllehet a hivatkozott rendelkezést nem ültették át a bolgár jogba, a VAS (legfelsőbb közigazgatási bíróság) azt az álláspontot képviselte, hogy az irányelv közvetlen hatályának elve érvényesül. Ebben az értelemben abból a körülményből, hogy egy adóalany olyan tevékenységet végez, amely valamely közérdekű cél elérése érdekében törvény

által előírt és szabályozott feladatok teljesítésének minősül, nem lehet arra következtetni, hogy a ZDDS szerint e tevékenység nem tekinthető szolgáltatás nyújtásának.

- 21 A szolgáltatásnyújtó és a szolgáltatás igénybevevője közötti jogviszony a VAS (legfelsőbb közigazgatási bíróság) álláspontja szerint a megfelelő szolgáltató törvény által ráruházott, közérdekű szolgáltatások nyújtására vonatkozó kötelezettségein alapul.
- 22 A Bíróság C-151/13. sz. ügyben hozott ítéletének 30. és 34. pontjára hivatkozással a VAS (legfelsőbb közigazgatási bíróság) megállapította, hogy közvetlen összefüggés áll fenn a BNT által a nézők részére teljesített szolgáltatások és a támogatás formájában az államtól kapott ellenszolgáltatás között. A VAS (legfelsőbb közigazgatási bíróság) feltételezte, hogy nem szükséges, hogy a szolgáltatásért járó ellenszolgáltatást közvetlenül a szolgáltatás igénybevevői nyújtsák, azt harmadik személy vagy – ahogy a jelen ügyben – az állam is nyújthatja.
- 23 A VAS (legfelsőbb közigazgatási bíróság) a C-11/15. sz. ügyben hozott ítéletet nem tartotta hasonlóknak, mivel a VAS (legfelsőbb közigazgatási bíróság) előtt folyamatban lévő ügyben olyan szolgáltatások nyújtásával közvetlen összefüggésben álló állami támogatásról volt szó, amelyeket a BNT mint közszolgáltató nyújt, és amelyek mértékét egyértelműen meghatározott kritériumok szerint előre megállapítják.
- 24 Azon kifogást, hogy a ZDDS 42. cikkének 2. pontja nem helyesen ülteti át az irányelv 132. cikke (1) bekezdésének q) pontját, a VAS (legfelsőbb közigazgatási bíróság) megalapozatlannak tartja, mivel azzal a rendelkezéssel, hogy adómentes értékesítésként kezelendő a BNT azon tevékenysége, amelyekre vonatkozóan költségvetési támogatást nyújtanak, megvalósul az irányelv azon célja, hogy a közszolgálati rádió- és televíziótestületeknek csak a nem kereskedelmi jellegű tevékenységét kezeljék adómentes értékesítésként.
- 25 A VAS (legfelsőbb közigazgatási bíróság) megállapította, hogy a BNT csak akkor rendelkezik teljes adólevonási joggal, ha bizonyítja, hogy bizonyos, általa a kereskedelmi tevékenysége céljából végzett beszerzéseket teljes mértékben reklámbevételekből vagy a műsorsugárzási tevékenységgel összefüggő más bevételekből és nem a kapott állami támogatásból finanszíroznak. Ebben az értelemben a VAS (legfelsőbb közigazgatási bíróság) hangsúlyozta, hogy a reklámidő értékesítéséből származó forrásoknak fedezniük kell a BNT valamely csatornáján sugározott műsortermékek – nevezetesen többek között filmek – megvásárlására fordított kiadásokat, és hogy a BNT nem vezet külön analitikus elszámolást arról, hogy a televíziós csatorna kiadásainak mely részét fedezi az állami támogatás, és mely részét a reklámidő értékesítése.
- 26 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a C-11/15. sz. ügy alapján szolgáló tényállás valamelyest ténylegesen eltérő, mivel a cseh rádió díjakat

szedett be a hallgatóktól, miközben a BNT mint közszolgálati televízió költségvetési támogatásban részesül, ami egy olyan körülmény, amely nem képezte a fent megjelölt ügyben végzett vizsgálat tárgyát. A C-151/13. sz. ügygel ellentétben az alapeljárásban hiányzik az olyan egyértelmű összefüggés, mint amely az ott szóban forgó „ellátási átalány” és a nyújtott szolgáltatások között fennállt.

- 27 Ebből az okból a kérdést előterjesztő bíróság feltételezi, hogy az alapeljárásban hozandó döntés szempontjából alapvető jelentőséggel bír azon kérdés tisztázása, hogy műsoroknak a nemzeti közszolgálati televízió (BNT) által történő sugárzása az e televízió részére nyújtott állami támogatás alapján az irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében „ellenérték fejében teljesített”, azonban az irányelv 132. cikke (1) bekezdésének q) pontja értelmében héamentes szolgáltatásnak minősül-e, vagy az ilyen típusú tevékenység nem minősül az irányelv hatálya alá tartozó adóköteles szolgáltatásnyújtásnak.
- 28 E tekintetben elég annyit megjegyezni, hogy egyrészt, bár a 132. cikk (1) bekezdésének q) pontjában foglalt rendelkezés a „közszolgálati rádió- és televíziótestületek tevékenységei, kivéve azok kereskedelmi jellegű tevékenységeit” adómentességét írja elő, az említett rendelkezés csak azzal a feltétellel alkalmazandó, hogy e tevékenységek az irányelv 2. cikke értelmében véve a héa hatálya alá tartoznak, másrészt pedig, hogy e rendelkezést nem lehet ezen irányelvnek a 2. cikk által meghatározott hatályát kiterjesztve értelmezni (a Bíróság C-11/15. sz. ügyben hozott ítélete 32. pontjában foglalt indokolásnak megfelelően).
- 29 Szintén fontos a 2. cikk (1) bekezdése c) pontjának és a 132. cikk (1) bekezdése q) pontjának értelmezése alapján annak tisztázása, hogy a közszolgálati televízió tevékenysége a nézők részére nyújtott audiovizuális szolgáltatások nyújtása tekintetében a ZDDS értelmében vett adómentes szolgáltatásnyújtás-e, hogy a nemzeti televíziótestület részére fizetett költségvetési támogatás ellenszolgáltatásnak minősül-e, és ennek megfelelően, hogy a BNT a különös közszolgálati feladatai ellenére e tevékenységgel összefüggésben a ZDDS és a héa hatálya alá tartozik-e.
- 30 A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy annak megállapítása, hogy a BNT televíziós műsorszolgáltatása – nevezetesen olyan audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtása, amelyek igénybevevője az összes bolgár állampolgár – a ZDDS szerinti szolgáltatásnyújtásnak minősül-e, hozzájárul azon kérdés tisztázásához, hogy figyelembe kell-e venni ezt a tevékenységet azon adóköteles ügyletek tekintetében fennálló adólevonási jog vizsgálata során, amelyek igénybevevője a felperes. Ha feltételezzük, hogy a közszolgálati televízió tevékenysége vegyes jellegű, és adómentes szolgáltatásnyújtásokat (televíziós műsorok sugárzása) és adóköteles szolgáltatásnyújtásokat (kereskedelmi reklám) is magában foglal, akkor a kérdést előterjesztő bíróság számára felmerül a kérdés, hogy azt kell-e feltételezni, hogy a beszerzések után fizetett héának csak azon részét kell levonni, amely a közszolgálati televízió kereskedelmi tevékenységével

összefüggőnek minősülhet. A kérdést előterjesztő bíróság azt is tudni szeretné, hogy mely kritériumokat kell alkalmazni az adólevonási jog meghatározásához, amennyiben a közszolgálati televízió tevékenységének vegyes jellege megerősítést nyer.

- 31 Végül a kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a hivatkozott nemzeti ítélkezési gyakorlat ellenére kétségei vannak az irányelv 2., 132. és 168. cikkében foglalt rendelkezéseknek a BNT tevékenysége tekintetében fennálló hatályát illetően, mindamellet e rendelkezések értelmezését szükségesnek tartja ahhoz, hogy a benyújtott keresetről dönteni tudjon.

MUNKADOKUMENTUM